

Беседа Владике Артемија на празник Светог великомученика Димитрија у Манастиру Свих српских Светитеља 2019. у Гринбаху

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Нека је благословен овај дан браћо и сестре, ово свето место у којем смо се сабрали у овако лепом броју, да се заједно Богу помолимо и милост од Бога испросимо данас за наше сроднике, пријатеље и за цео наш многострадални српски народ. Не виђамо се често али сваки долазак мој овде у Беч, јесте једна велика и посебна радост када се са вама сретнемо у овом Божијем храму. Овде долазимо јер нас привлачи и сила Божија, Реч Божија, наука Божија која нам показује како да живимо у овоме свету ради онога света, у овоме животу ради Вечнога Живота. Сваке недеље овде се чује Реч Божија кроз Свето Јеванђеље, кроз проповед наших свештеника овде, посебно оца Димитрија који је ту стално са вама и онима који долазе да вас посете. Сваке недеље Господ нам говори по једну поуку, једну науку, по једно упутство за наш земаљски живот ради нашега Вечнога Живота. Данас смо такође слушали Свето Јеванђеље и чули смо причу обичну, рекло би се, о сејачу и семену, али није обична јер чак и сами Апостоли нису је у потпуности разумели у почетку, па су онда питали Господа да им објасни ову причу. То је ретка прича у Јеванђењу, коју је сам Господ протумачио! Не треба нам други, да нам говори шта значи семе, шта значи земља каменита, шта значи трновита земља, шта значи крај пута и шта значи родна земља. Семе је исто сејао свуда, Божански сејач, Господ Христос, на Њега се односи – Он је тај сејач. Семе које сеје јесте Реч Божија коју је донио и предао људима као Своју Божанску науку, али семе сејачево не успева потпуно, каже Господ, три четвртине семена пропадну и не донесу плода. Оно крај пута позобају птице, оно на камену се брзо осуши јер нема влаге, оно у трњу буде загушено разним земаљским бригаама, сластима и страстима нашим људским овде на земљи и буде угушено то семе јеванђелско. А само један део, једна четвртина тога семена, доноси обилан плод, по тридесет, по шездесет и по сто пута већи. Ето, то је браћо и сестре, данашње Свето Јеванђеље. Дакле, судбина семена не зависи ни од сејача ни од квалитета семена – све је то изврсно; зависи од квалитета земље на коју семе пада. Шта је у овом случају земља? То су људи, наше душе људске и тела људска, нас који слушамо Реч Божију, али се према њој на разне начине односимо – каже се неки слушају и не приме Реч у срце своје. То су они крај

пута и брзо буде покупљено то семе од птица – од злих демона. Друго пада на камениту земљу, са радошћу приме људи ту науку, али чим дођу прва искушења и невоље они се одричу тога, јер за бога треба нешто и претрпети за Живот Вечни. Оно што је пало у трње и то су људи примили са добром намером али земаљске бриге којима су обузети сви свакодневно и целога живота угуше то јеванђелско семе у нама и остане бесплодно. Тек оно које падне на плодну земљу узрасте, ништа му не смета, напредује и доноси обилан плод. Овде је посебно важно можда истаћи и објаснити шта се под трњем које гуши Реч Божију, које гуши Истину Божију подразумева, шта је то трње у нашем животу? То је све оно што је противно Истини Божијој, што је противно Откровењу Божијем, не само наше слабости и страсти и жеља за богатством, него и разне науке нове, демонске и људске којима није стало до Истине Божије, него до својих филозофирања, до своје мудрости, до свога промовисања. Целога живота Цркве, две хиљаде и нешто година, Црква се борила са свим тим искушењима и увек је било оних који су Реч Божију, који су науку Божију, покушавали из разних побуда да омаловаже, да је презру, да је одбаце, да уместо ње проповедају себе и своју људску мудрост – тако је и данас, браћо и сестре. Многи мудраци данас живе међу нама и са нама у овоме свету, многи уместо Господа Христа проповедају себе, своје новотарије, своје мудровање, много је јереси које се данас шире и проповедају а међу њима је најопаснија она која пориче све Истине Божије, а то је јерес, како каже Отац Јустин – јерес екуменизма. Нека би Господ нама, који овде долазимо, сабирамо се и слушамо Реч Божију даровао ум и срце да разумемо речи Божије, да схватимо да без Истине Божије, без живота по тој Истини и науци Христовој, нема нам спасења. Да не прихватамо разне новотарије, разна мудровања људска, она која људи измишљају насупрот ономе што су Оци проповедали, што је наш Свети Сава у нашим народима садио и заливао знојем и трудом и крвљу својом и многи Мученици српски су такође ту Божанску науку и веру православну чували, страдали за њу, жртвовали себе, своје животе, да би предали чисту веру нама, својим потомцима. Тако смо и ми дужни, браћо и сестре, да се трудимо да нашу децу, да нашу омладину учимо оној вери коју смо примили од Господа Христа преко Светих Апостола, Светих Отаца и Светитеља из рода нашега почев од Светога Саве, преко Светога Владике Николаја, Оца Јустина и многих из нашега рода којима је овај храм овде и посвећен: Свим српским Светитељима. Сви су они живели по Богу, по закону Божијем и тако Богу угодили и били од Бога прослављани.

Нека би Господ њиховим молитвама дао и нама снаге, да останемо на њиховом путу, да се боримо на прави начин, да се чувамо од греха и странпутица и да вери учимо нашу децу и омладину, да би се Име Божије у нашем народу славило на прави начин, сада и увек и у векове векова. Амин.

Бог да вас благослови и свако добро дарује.